

Rättsfallssamlingen

Mål T-757/22

Puma SE
mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Tribunalens dom (tredje avdelningen i utökad sammansättning) av den 8 maj 2024

”Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för en sko – Tidigare gemenskapsformgivningar – Ogiltighetsgrunder – Särprägel – Artikel 25.1 b och artikel 6.1 i förordning (EG) nr 6/2002”

1. *Gemenskapsformgivningar – Ogiltighetsgrunder – Särprägel saknas – Formgivning som inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck än det som den tidigare formgivningen ger – Helhetsbedömning av samtliga beståndsdelar i den tidigare formgivningen – Räckvidd – Endast de beståndsdelar som skyddas i den omtvistade formgivningen beaktas (Rådets förordning nr 6/2002, artiklarna 6.1 och 25.1 b)*

(se punkterna 28–31 och 37)

2. *Gemenskapsformgivningar – Ogiltighetsgrunder – Särprägel saknas – Tillgängliggörande för allmänheten innebär att samtliga beståndsdelar i formgivningen gjorts tillgängliga – Villkor för skydd (Rådets förordning nr 6/2002, artiklarna 7.1 och 25.1 b)*

(se punkt 49)

Resumé

Tribunalen ogillar talan och prövar för första gången frågan om beaktande av avstående, det vill säga de beståndsdelar som inte var föremål för skydd för den tidigare formgivningen och som i förevarande fall framträdde i form av prickade streck vid en jämförelse inom ramen för en talan om ogiltigförklaring på grunden att särprägel saknas. Tribunalen definierar således ratio legis för ogiltighetsförfarandet på denna grund och gränserna för skyddet för en tidigare formgivning.

Road Star Group ansökte hos Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) om registrering av en gemenskapsformgivning föreställande en sko. Puma SE, klaganden, ingav en ansökan om ogiltighetsförklaring av formgivningen på grund av att den saknade särprägel¹ i förhållande till sju tidigare formgivningar. Annuleringsenheten avlog emellertid ansökan med motiveringen att den omtvistade formgivningen hade sådan särprägel. Överklagandenämnden avlog även klagandens överklagande av annulleringsenhetens beslut.

Tribunalens bedömning

Tribunalen erinrar inledningsvis om att jämförelsen av det helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger dels ska göras med beaktande av varje formgivnings utseende i sin helhet, dels utgå från de detaljer i den omtvistade formgivningen som har gjorts tillgängliga för allmänheten och endast avse de detaljer som skyddas av formgivningen. Den omständigheten att den tidigare formgivningen har gjort tillgänglig för allmänheten för ytterligare beståndsdelar som inte förekommer i den omstridda formgivningen saknar betydelse för jämförelsen av de aktuella formgivningarna. Det ska således fastställas vilka beståndsdelar som faktiskt skyddas av den omtvistade formgivningen.

Tribunalen påpekar först att det vid jämförelsen av de motstående formgivningarna i förevarande fall är nödvändigt att beakta samtliga beståndsdelar som faktiskt skyddas av den omtvistade formgivningen, vilken återger en komplett sko som består av både en sula och en ovandel, och att inte begränsa sig till att enbart jämföra sulornas utseende, som är den enda del som skyddas av den tidigare formgivningen. Prövningen av den ogiltighet som motiveras av avsaknad av särprägel syftar nämligen inte till att skydda tidigare rättigheter, utan består i att slå fast huruvida formgivningen uppfyller registreringskraven². Att grunda prövningen på de egenskaper som är skyddade i den tidigare formgivningen, i stället för de som skyddas i den omtvistade formgivningen, skulle innebära att prövningen inte skulle omfatta de skyddade egenskaperna i den omtvistade formgivningen, och följaktligen inte innebära en kontroll av huruvida denna formgivning i sin helhet motsvarar villkoren för skydd.

Även om det inte är uteslutet att det helhetsintryck som var och en av dessa ger vid jämförelsen av formgivningarna kan domineras av vissa egenskaper hos produkterna eller delarna av de berörda produkterna, anser tribunalen att det i förevarande fall inte finns någon anledning att anse att sulan ur en rent visuell synvinkel utgör en egenskap som för en kunnig användare är dominerande i förhållande till resten av skon och att helhetsintrycket av de aktuella formgivningarna följaktligen domineras av denna.

Tribunalen prövar därefter huruvida även utseendet på ovandelen i de tidigare formgivningarna kan beaktas vid jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger, trots att det inte rör sig om detaljer för vilka skydd har åberopats. Tribunalen erinrar i detta avseende om att bedömningen av en formgivnings särprägel består i att fastställa huruvida det föreligger en klar skillnad mellan det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen och det helhetsintryck denne ges av den samlade mängden av redan befintliga formgivningar. I ett ogiltighetsförfarande på denna grund har nämligen den tidigare formgivningen som enda funktion att visa den tidigare konstnärliga statusen, vilken motsvarar den samlade mängd av redan befintliga formgivningar för den aktuella produkten som har gjorts tillgängliga för

¹ I den mening som avses i artikel 6.1 och artikel 25.1 b i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).

² Som föreskrivs i artiklarna 4–9 i förordning nr 6/2002.

allmänheten vid tidpunkten för ansökan om registrering av den aktuella formgivningen. En tidigare formgivning ingår dock automatiskt i denna samlade mängd av redan befintliga formgivningar i och med att den har gjorts tillgänglig för allmänheten. För att avgöra om en tidigare formgivnings beståndsdelar kan beaktas är det således inte skyddsomfånget för denna formgivning som ska beaktas, utan endast frågan huruvida dessa beståndsdelar har gjorts tillgängliga för allmänheten³. För att tillgängliggörandet för allmänheten av en formgivning ska medföra att samtliga delar av formgivningen görs tillgängliga, krävs det dessutom att dessa beståndsdelar framträder på ett klart och precist sätt vid detta tillgängliggörande.

Med hänsyn till att de delar av de tidigare formgivningarna som inte omfattades av anspråk på skydd hade gjorts tillgängliga för allmänheten och att de framstår som tillräckligt klara och precisa för att uppfatta utseendet på en ovandel och dess olika delar, finner tribunalen att dessa omständigheter kan beaktas vid bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel.

³ I den mening som avses i artikel 7.1 i förordning nr 6/2002